

Folketingets Social-, Indenrigs og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.

2016 - 8264

Doknr.

464403

Dato

19-04-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 4. april 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 8 (ad L 150) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL).

Spørgsmål nr. 8:

I det kommenterede høringsnotat fra Børne- og Socialministeriet vurderes det, at det vil medføre offentlige merudgifter i størrelsesordenen 80-240 millioner kroner årligt, hvis der efter servicelovens § 95, stk. 3, skal kunne bevilges hjælp til overvågning i eget hjem. Vil ministeren uddybe, hvilke beregninger der ligger til grund for denne vurdering af merudgiften?

Svar:

Når folketinget indfører lovgivning, der ændrer opgavefordelingen mellem stat og kommuner, skal det statslige bloktilskud justeres svarende til de samlede udgiftsmæssige konsekvenser. Justeringen følger af det såkaldte DUT-princip (Det Udvidede Totalbalanceprincip). Det pågældende fagministerium fastlægger de udgiftsmæssige konsekvenser ud fra relevante antagelser og på baggrund af tilgængelig data, hvorefter de bilaterale forhandlinger mellem ministeriet og KL om den samlede økonomiske kompensation via bloktilskuddet indledes. I den konkrete sag tager udgiftsskønnet afsæt i følgende antagelser:

At en sådan ændring vil medføre en udvidelse af målgruppen for § 95. Det er vurderingen, at udvidelsen typisk vil komme til at omfatte unge borgere med omfattende funktionsnedsættelser, som fortsat bor hjemme, og hvor det er forældrene, der vil modtage tilskuddet til overvågning.

Herudover antages målgruppen at udvides, så den også omfatter en mindre gruppe ældre, der i dag modtager hjælp efter § 83 om personlig og praktisk hjælp i hjemmet m.v. i mindre end 20 timer om ugen, og som med ændringen vil kunne modtage hjælp og overvågning for samlet 20 timer eller mere om ugen.

Baseret på disse antagelser samt på nedennævnte oplysninger skønnes det, at et sted mellem 200 og 600 personer vil blive omfattet af ændringen på landsplan, og at gennemsnitsudgifterne ved overvågning af én person ligger i størrelsesordenen 400.000 kr. årligt. Under de forudsætninger vil de samlede årlige merudgifter være et sted mellem 80 og 240 mio. kr. på landsplan.

Skønnet for de samlede merudgifter er baseret på begrænset information omkring kommunernes praksis på området. Skønnet tager udgangspunkt i oplysninger fra én enkelt kommune om, hvor mange borgere der i løbet af ét år blev visiteret til timer til

overvågning i forbindelse med bevilling af kontant tilskud til ansættelse af hjælpere efter § 95, og hvad de samlede udgifter hertil var. For at kvalificere skønnet vil det være nødvendigt at betragte udgiftsudviklingen i et større udsnit af kommuner over en årrække.

Afslutningsvis bemærkes, at problematikken omkring servicelovens § 95 og overvågning ikke er en del af den politiske aftale om revision af servicelovens voksenbestemmelser, hvorfor problematikken heller ikke indgår i lovforslag L 150. Ministeriet er aktuelt i gang med at drøfte problemstillingen med KL med henblik på at afsøge mulighederne for at finde en løsning, som er fagligt forsvarlig og hensigtsmæssig, og som samtidig er udgiftsneutral.

Med venlig hilsen
Mai Mercado